

Jovanka Uljarević

Potovanje

Nisem tu kjer me vidite
Nisem pa niti tam kjer me poznajo
Tam je zame tu
Tu je zame daleč

To je tako kakor če vam v norišnici
Nori rečejo da ste nori
Vi pa jih imate za nore
In se sprašujete ali so res mogli razkriti vašo norost
Ali je to samo nenormalnost ki jo postavljajo nasproti svoji

Tudi nam so dali ime
Da bi nas mogli klicati brez pomena

Bila sem pri psihiatru
Bila je "ona" in me ni poklicala po imenu
Bila sem majhna
In ona me je dvignila na okno v svoji sobi
Da bi mi pokazala golobje gnezdo
Všeč mi je bilo kakor je bilo grdo
Rekla sem ji da je lepo
Odlično se je spominjam
In tega njenega izraza ko mi je govorila da sem normalna
Mislim da sva se razumeli

Nadrobnost

Voščena lutka sem na tvoji polici
Okras ki se ga več niti ne gleda
Simpaticična nadrobnost ki priteguje z odvečnostjo
Kakor zlepljeni bonboni v kredencah naših strin
Ostarelih in zapuščenih
Od pričakovanja radosti ki jih bo pogoltnila
In ki ji od zdavnaj ni mar za bonbone
Niti jih ne želi najti
Oni pa so spet tu
Dišeči kakor na začetku
In neslišni
In dragi nepokušani
Kakor vsa svetlost zbrana v meni

Beseda

Lahko bi jo izgovarjali samo v hipih
Ko bi jo čula samo govornikova ušesa
In ko bi razen izrekanja ne imela drugega namena
Pripadal bi ji lahko prostor v besednjaku
Na katerega nikoli nihče ne bi bil pozoren
Pa tudi ne na tiste ki bi jih predano sestavljali
Njeno navzočnost bo nemogoče opaziti
Mogla bi biti ustvarjalka občutenja ki bi imelo moč
Raztrgati bitje tako da bi se namestila v njem
In pomen ki bi vse druge predal ničnosti
Bi lahko brezpogojno imela v posesti
Le z izničenjem naporov da se je ne bi spominjali
Bi zagotovo mogla zares obstajati
Tako zares da bi vse kar smo pred njo vedeli
Za vedno z njo nevrnljivo izgubili –
Samo če bi taka beseda sploh obstajala

Prevedel Andrej Arko

Jovanka Uljarević (1978) je pesnica. Objavila je dve pesniški zbirki. Študira filozofijo in politologijo, je sourednica pri nekaj časopisih in revijah.